

V. Писма писани до свои приятели отъ С. И.
Доброплодний изъ Срѣмски Карловци въ Австрия,
дѣто е билъ профессоръ.

Приятелю Г-нъ Хаджи Атанасе Михайловъ, въ Виена.

Днесъ приехъ ретуръ речеписъ безъ писмо Ваше, и ето Ви исправаждамъ спорѣдъ общанието си още 10 фиор. и тѣй си исплащамъ дълга. Желаяхъ, да ми пишете за онова, за което Ви молихъ и надѣвамъ се още за отговоръ. Днесъ бѣхми призовани отъ Негова Святостъ Патриарха на обѣдъ всичкитѣ професори и доволно се веселихми, пи се за здравieto на Негово Величество Франца Йосифа, като день на Неговото рождение, както и за Негова Святостъ, Патриарха Йосифа Раяичъ.

Като оставамъ въ надѣжда за отговоръ, съмъ Вашъ приятель: С. Ил. Доброплодний, профессоръ.

Карловци 6/18 Августъ 1854 г.

*Любезний ми приятелю Г-нъ Николаки
Евстатиѣвъ (Паница)*

Въ Велико-Търново.

Изминѣ се цѣла година, отъ както не съмъ Ви писалъ! Сега Ви пишѣ, защото можѣ да приемѣ и Вашъ отговоръ. А дѣ съмъ билъ? Що съмъ вършилъ? що ще вършѣ сега? и какво се канѣ да вършѣ? това ще го оставѣ за други пѣтъ, да Ви го опишѣ. Божията промисълъ не ме остави! Призованъ бѣхъ отъ Сръбския Патриархъ Йосифа въ Карловци (въ Австрия), за учителъ въ тѣхната Велика Карловачка гимназия на стария Гречески языкъ. Додохъ отъ Виена тукъ, приехъ ме любезно и се удостоихъ да обѣдвамъ еднѣждъ на недѣлята у Патриарха, научихъ Сръбския языкъ, сега слѣдвамъ Нѣмския и Латинския частно.